

1065.**OKÓLNIK Nr 21
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 1 sierpnia 1950 r.

w sprawie zasad żądania opróżnienia niektórych mieszkań służbowych lub mieszkań pracowniczych.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) ustala zasadę, że pracownik, który wypowiedzi pracę z własnej woli bez winy pracodawcy, traci prawo do zajmowania mieszkania służ-

bowego lub pracowniczego, bez prawa do mieszkania zastępczego, chyba że zajmował mieszkanie pracownicze i przeszedł do innej pracy za zgodą dotychczasowego pracodawcy (§ 9 ust. 2 pkt 2), § 12 ust. 1 pkt 2) i § 13).

Ta zasada została rozciągnięta przez przepisy przejściowe również na okres wsteczny (§ 22 ust. 3). Oznacza to w praktyce, że pracodawcy odcinka uspołecznionego, określani w § 1 rozporządzenia, mogą wystąpić o eksmisję bez mieszkania zastępczego przeciwko tym byłym swoim pracownikom, którzy przed dniem 6 lipca 1950 r. wystąpili z pracy na własne życzenie. Celem tego przepisu było umożliwienie usunięcia z mieszkań służbowych lub pracowniczych tych osób, które bądź działały w złej wierze, t.j. angażowały się do pracy po to tylko, by uzyskać mieszkanie (nieraz nawet pod warunkiem uzyskania mieszkania) i możliwie szybko przenieść się gdzie indziej, bądź skompromitowały się w pracy i w związku z tym szukały innego zatrudnienia, bądź wreszcie przeszły do inicjatywy prywatnej.

Natomiast w stosunku do pracowników, którzy przeszli do innej pracy w sektorze uspołecznionym, kierując się poleceniem organizacji partyjnej, lepszym przygotowaniem zawodowym itp., a nawet większymi możliwościami awansu, a w okresie pracy w instytucji, od której uzyskali mieszkanie, cieszyli się pozytywną opinią, żądanie opróżnienia mieszkania bez mieszkania zastępczego nie znajduje uzasadnienia. Doprowadziłoby to bowiem do stawiania masowych wniosków eksmisyjnych, sporządzanych na podstawie mechanicznie przeprowadzonej ewidencji w stosunku do wszystkich pracowników, którzy poczynając od 1945 r. przenieśli się na inne stanowiska i niejednokrotnie okazują się pozytywni lub nawet cenni na nowych odcinkach pracy.

W związku z tym proszę Obywateli Ministrów o spowodowanie, aby w przytoczonych powyżej przypadkach wnioski o opróżnienie mieszkań bez mieszkania zastępczego były stawiane po przeprowadzeniu dokładnego postępowania wyjaśniającego, tylko przeciw osobom, określonym w ust. 2 zdanie 3 niniejszego okólnika, przy uwzględnieniu również opinii właściwych zakładów pracy o tych osobach w okresie po przejściu do innej pracy w sektorze uspołecznionym.

Równocześnie polecam Państwowej Komisji Lokalowej dopilnowanie, aby powyżej wyłożone zasady były strzeżone jednolicie w orzecznictwie Wojewódzkich Komisji Lokalowych na terenie całego kraju.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Sprostowanie.

W tabeli, stanowiącej załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. instrukcja Nr 10 w sprawie zaszerogowania kierowników wydziałów (oddziałów, referatów) w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr A-81, poz. 949), w rubryce I zamiast słów: „Prezydium rady narod. w miastach niewydzielonych powyżej 100.000 mieszk.” winno być: „Prezydium rady narod. w miastach niewydzielonych powyżej 10.000 mieszk.”, co niniejszym prostuje się.